

Sygnatura akt I C 127/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

Protokolant staż. Martyna Kociszewska

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2020 roku w Łodzi

sprawy w powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8094,70 (osiem tysięcy dziewięćdziesiąt cztery 70/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:
 - a) 5874,57 (pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt cztery 57/100) złotych dnia 5 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
 - b) 2220,13 (dwa tysiące dwieście dwadzieścia 13/100) złotych od dnia 19 marca 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3017 (trzy tysiące siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, kwotą 665,16 (sześćset sześćdziesiąt pięć 16/100) złotych.

Sygnatura akt I C 127/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 04 lutego 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o zasądzenie od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwoty 5874,57 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd (wg wyliczenia: 12070,65 zł koszt naprawy pojazdu ustalony przez powoda pomniejszone o 6196,08 zł wypłacane odszkodowanie) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W odpowiedzi na pozew wniesionej 4 kwietnia 2019 roku pozwany reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zakwestionowano koszt naprawy pojazdu wskazany przez powoda, prywatny kosztorys sporządzony na jego zlecenie oraz datę wymagalności roszczenia.

(pozew k. 2-7, pełnomocnictwo k. 10, odpowiedź na pozew k. 47- 50, pełnomocnictwa k. 51- 52)

W piśmie wniesionym 14 lutego 2020 roku powód rozszerzył żądanie domagając się kwoty 8094,70 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty. Odpis pisma doręczono 18 marca 2020 roku. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa również w rozszerzonym zakresie.

(pismo k. 183-184, dowód doręczenia k. 193, pismo k. 197)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 października 2017 roku uszkodzony został pojazd O. o nr rej. (...), stanowiący własność A. P.. Pojazd sprawcy wypadku zarejestrowany był w (...), posiadał brytyjską polisę (...) wystawioną przez brytyjskie (...) Company. Likwidacja szkody na terytorium RP prowadzona była przez (...) SA ze względu na brak nominowanego korespondenta zagranicznego ubezpieczyciela na terenie RP.

(niesporne)

Po zgłoszeniu szkody (...) SA dokonał oględzin pojazdu i sporządził kosztorys jego naprawy na kwotę 6.196,08 zł, którą to kwotę wypłacił poszkodowanemu na podstawie decyzji z dnia 11 grudnia 2017 roku.

(niesporne, kosztorys k. 16- 19, decyzja k. 20)

W dniu 28 stycznia 2018 roku A. P. dokonał przelewu wierzytelności wynikającej ze zdarzenia na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(przelew wierzytelności k. 21-22)

Pismem z dnia 8 lutego 2018 roku powód wniósł o wgląd akta szkody i doręczył (...) zawiadomienie o przelewie wierzytelności. Po otrzymaniu akt szkody powód sporządził kalkulację kosztów naprawy pojazdu O. o nr rej. (...) na kwotę 12.070,65 zł. Pismem z dnia 26 czerwca 2018 roku, doręczonym w dniu 04 lipca 2018 roku, powód wezwał (...) do zapłaty kwoty 5.874,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. (...) nie udzieliło odpowiedzi na pismo powoda.

(wniosek o udostępnienie akt k. 23, zawiadomienie k. 24, kalkulacja k. 26-39, wezwanie do zapłaty k. 40-41)

Koszt doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia polegający na zastąpieniu części uszkodzonych takimi samymi częściami jak uszkodzone, tj. częściami O z logo producenta pojazdu wynosił według cen z daty szkody 14290,88 zł. Po uwzględnieniu cen części zamiennych (...) i O (tam, gdzie części (...) były niedostępne), koszt naprawy wynosił 13049,53 zł. Ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu z uwzględnieniem cen na rynku właściwym dla miejsca zamieszkania właściciela pojazdu oraz cen części, o jakości pozwalającej na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody wynosi 14290,88 zł. Skuteczna pod względem technicznym naprawa była możliwa przy wykorzystaniu dostępnych części (...), której koszt wynosił 13049,53 zł. Wartość pojazdu przed zdarzeniem wynosi 15500 zł, zaś w stanie uszkodzonym 7300 zł. W aktach szkody brak informacji, aby w pojeździe zostały uszkodzone części pochodzące spoza sieci producenta pojazdu.

(pisemna opinia uzupełniająca biegłego k. 160-163 oraz opinia podstawowa z załącznikami k. 91-134)

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu wyceny pojazdów i techniki samochodowej, gdyż zarzuty podnoszone przez pełnomocnika stanowią polemikę strony niezadowolonej z wyniku opinii. Nie podniesiono natomiast żadnych zarzutów dyskwalifikujących merytorycznie tę opinię.

Sąd Rejonowy zważył:

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 19 ust. 3 w zw. art. 123 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) oraz art. 361 § 1 i 2, 363§1, 822 i 817 k.c. W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego, jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, nie była kwestionowana. Strony nie kwestionowały także ustaleń biegłego w przedmiocie kosztów naprawy pojazdu z wyjątkiem ustalenia wysokości kosztów naprawy. Art. 361 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania, jednocześnie poszkodowany ma prawo wyboru sposobu naprawienia szkody

(art. 363 § 1 k.c.). Wartość szkody odpowiada kosztom naprawy pojazdu, które pozwolą na przywrócenie go do stanu sprzed wypadku (wyjątek stanowi szkoda całkowita pojazdu). Sąd bada, czy koszty naprawy są konieczne i ekonomicznie uzasadnione oraz czy stosowane ceny materiałów i stawki robocizny mieszczą się w granicach cen i stawek występujących na lokalnym rynku. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że szacunkowy koszt naprawy pojazdu, który pozwoli na przywrócenie go do stanu poprzedniego to taki, który opiera się na użyciu części oryginalnych z logo producenta pojazdu, przy zastosowaniu cen części oryginalnych dla tego pojazdu i stawki za roboczogodzinę na poziomie 95 zł netto, wynosi 14290,88 zł brutto. W ramach postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 6196,08 zł. Wobec powyższego pozwany powinien dopłacić na rzecz powoda kwotę 8094,80 zł. Sąd nie uwzględnił argumentów pozwanego zawartych w pismach procesowych, w których wskazywał on na możliwość naprawy pojazdu według własnej kalkulacji z uwzględnieniem części w niej zawartych, w warsztacie współpracującym z ubezpieczycielem z dostarczeniem części zamiennych przez ubezpieczyciela. Zgodnie z opinią biegłego w aktach szkody brak jest informacji, aby w pojeździe powoda zostały uszkodzone części spoza sieci producenta pojazdu. Naprawa w oparciu o części inne niż oryginalne nie zapewnia wiernej restytucji pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, jakoś części O zapewnia przywrócenie stanu sprzed szkody. Co do miejsca naprawy i związanym z tym kosztem za roboczogodziny, powód może swobodnie wybrać zakład naprawczy, w którym dokona naprawy pojazdu, zatem jej koszty muszą być określone przy wykorzystaniu obiektywnych wskaźników, a więc wyceny prac i materiałów obowiązujących na lokalnym rynku. Rabaty udzielane przez warsztat wskazany przez ubezpieczyciela są naliczane jedynie w przypadku skorzystania z jego usług, a więc cena w ten sposób ustalona nie odpowiada cenie rynkowej (najczęściej jest niższa z uwagi na korzyści wynikające ze stałej współpracy dla warsztatu). Bez znaczenia pozostaje także fakt, czy powód dokonał naprawy pojazdu po szkodzie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia odszkodowawczego zależy od wezwania dłużnika do jego spełnienia. Aby mówić o opóźnieniu ubezpieczyciela, a więc nieterminowym spełnieniu przez niego świadczenia, musi on mieć wiedzę o tym, że poszkodowany nie zgadza się z jego decyzją odmawiającą wypłaty świadczenia (lub z wysokością wypłaconego świadczenia). W razie wydania decyzji odmawiającej odszkodowania poszkodowany winien dać zatem wyraz temu, że nie akceptuje stanowiska ubezpieczyciela, odwołując się od decyzji i wskazując, jakiego świadczenia oczekuje od ubezpieczyciela, zanim wystąpi do sądu. Co do kwoty 5874,57 zł odsetki zostały zasądzone od dnia 05 lipca 2018 roku do dnia zapłaty, czyli od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, bowiem po wypłaceniu odszkodowania na skutek zgłoszenia niekwotowego doszło do wezwania kwotowego i do zapłaty dalszego odszkodowania. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 2220,13 zł zasadzono natomiast od dnia 19 marca 2020 roku (czyli dnia następującego po dniu doręczenia pisma zawierającego rozszerzenie powództwa) do dnia zapłaty, gdyż w zakresie tej kwoty wcześniej powód nie domagał się odszkodowania. W zakresie odsetek za okres wcześniejszy powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzone na rzecz powoda koszty: wynagrodzenie pełnomocnika 1.800 zł, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 500 zł opłaty od pozwu i rozszerzonego powództwa oraz 700 zł zaliczki na biegłego.

O tymczasowo wyłożonych wydatkach (665,16 złotych) orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.